

[Statsministeren.]

lave velfærdsstater i andre samfund end i det danske.

Vi ved da godt, at på en række områder er det lykkedes for det svenske samfund at få en meget høj økonomisk og social standard, som vi bestemt ikke på alle områder kan følge med i. Men fru Eva Rothenborg ved jo godt, hvad forklaringen kan være på, at det er lykkedes bedre på visse områder i Sverige, end det er lykkedes i Danmark. Vi ved også godt, at der f. eks. i Tyskland er enkelte områder, hvor man er nået længere. Vi ved godt, at man også i Holland på enkelte af de sociale områder er nået længere, end vi er nået i Danmark. Desværre er det jo sådan, at her er vi ofte blevet stækket i vores muligheder, mens det altså er gået bedre først og fremmest i Sverige, men også ganske godt i Tyskland og Holland, med at udvikle den sociale velfærdsstat.

Alt i alt er det altså ikke sådan, at fru Eva Rothenborg kan komme og sige til os: vi ved, hvor der er en fremskridtspartimodel, som vi kan henvise til, som er bedre end det, som socialdemokratiet står for. Ganske enkelt: det er ikke muligt at finde det. Ja, det skulle da lige være Bermuda, men det er vist en historie for sig, som vist også har sine ganske specielle forklaringer.

Hr. Jens Møller var i sit indlæg naturligvis inde på augustforliget. Da der her var tale om en opbakning og en klar markering af, at man stod ved dette augustforlig med alle dets problemer, men også med det perspektiv, der kan ligge i det, har jeg ikke meget at sige til det, ud over at jeg naturligvis lægger vægt på, at man fra de partiers side, som har underskrevet dette augustforlig, også ved denne lejlighed markerer en opbakning.

Men hr. Jens Møller var inde på andre problemer, eller skal vi sige mere langsigtede problemer. I det grundlæggende er jeg enig, der er også brug for en mere langsigtet politik, som strækker sig ud over de kommende 2-2½ år. Jeg er derimod ikke enig i en række af de ting, der ligger i den særlige plan fra kristeligt folkeparti. Jeg forstår, at det også nu er klart markeret, at der ikke deri ligger noget som helst forsøg på at bryde med augustforliget, men tværtimod, at det er kristeligt folkepartis specielle syn på sagen, når det gælder en mere langsigtet økonomisk politik.

Hr. Jens Møller sagde, at kristeligt folkepartis plan er en plan om styring af arbejdsmarke-

det og erhvervslivet, det er en plan, hvor man for så vidt beklager, at det ligesom er nødvendigt at forlade den liberalistiske tankegang.

Det er en meget interessant ting, at partier, der principielt erklærer, at de er liberalister, gang på gang må komme til den konklusion, at man på forskellige områder må begrænse liberalismen, ja, tværtimod gå ind for en styring af hele den økonomiske udvikling. Vi er fra regeringens side, fra socialdemokratiets side, principielt enige i, at der er behov for planlægning og styring. Men det, vi så lægger vægt på, er, at man virkelig får en alsidig styring, hvor det ikke bare er en styring af lønmodtagerne, men en styring, der virkelig omfatter alle sider af det økonomiske liv. Der kan det måske nok knibe, ikke specielt med kristeligt folkeparti, men med nogle af de partier, som er liberalister, men ellers taler om styring, når det gælder arbejdsmarkedet, at interessere de liberalistiske partier for en styring på en række andre områder, f. eks. når det drejer sig om udviklingen i priser på jord og ejendom og den slags ting.

Alt i alt vil jeg gerne takke hr. Jens Møller, fordi der var en klar positiv linje i tingene. Jeg tror, at selv om vi kun udgør et – ja, ikke engang et flertal, men et mindretal, som fra sag til sag må nå frem til et flertal med et eller flere andre partier, så er det vældig vigtigt, at der hen over midten i dansk politik er nogle partier, der holder sammen i et folketing, der måske ellers kunne komme til at virke endnu mere opsplittet, end det umiddelbart forekommer med de 10 partier, vi har.

Hr. Knud Jespersen sagde noget om, at det hele tiden var dette med, at samfundet påberåbte sig og erhvervslivet påberåbte sig konkurrenceevnen. Der er kun en enkelt side af dette, jeg vil gøre opmærksom på. For danske lønmodtagere er det, og for det danske samfund kan det godt momentvis være, et problem, at indkomstudviklingen og omkostningsudviklingen er så stærke, som de er. Det er derfor, vi mener, at det kan være nødvendigt at holde igen, sådan som indkomspolitikken er et udtryk for det.

Men det er ikke rigtigt, når hr. Knud Jespersen siger, at dette bare er et spørgsmål om landene inden for fællesmarkedet og umiddelbart uden for fællesmarkedet. Det er i virkeligheden et spørgsmål, der har relation også til en lang række af de socialistiske lande, der i kraft af et lavere omkostningsniveau – og det vil bl. a. også sige lavere lønninger – kan være en